

เทศน์อบรมฆราวาส ณ สวนแสงธรรม กรุงเทพมหานคร

เมื่อวันที่ ๒๔ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๓๘

กิเลสแทรกธรรม

หลักใจ หลักความประพฤติ หน้าที่การงาน สมบัติเงินทอง ทุกสิ่งทุกอย่างอยู่ในความควบคุมของหลักศาสนา เพราะฉะนั้นผู้ที่เป็นชาวพุทธเราจึงควรยึดหลักศาสนาเป็นหลักของใจ แล้วจะเป็นหลักความประพฤติ หน้าที่การงาน ตลอดถึงการใช้จ่ายรักษาสมบัติต่าง ๆ จะเป็นที่ยึดมั่นตลอดไป อันนี้เป็นของสำคัญมาก เวลานี้ชาวพุทธเราเหลวไหลมากจริง ๆ จนน่าวิตก หลักใจไม่ค่อยมีและไม่มี มีแต่ไขว่คว้า สิ่งนั้นก็ดีสิ่งนั้นก็ดี อะไรมีแต่ดีหมด ถ้าจะเป็นสิ่งที่ทำความเสียหายให้แก่เจ้าของแล้วรู้สึกว่าได้ชอกกันมาก เวลานี้เป็นอย่างนั้น ไขว่คว้าหาหลักยึดไม่ได้

ยึดหลักพุทธไว้ให้ดีนะ อย่างน้อยให้ได้พุทธไว้ภายในใจ ไปที่ไหนอย่าลืมคำว่าพุทธ นี่เป็นศาสดาทุก ๆ พระองค์รวมอยู่ในคำว่าพุทธนี้หมด นี่เป็นหลักใหญ่ที่เราจะยึดไว้เป็นหลักใจของเรา อย่าปล่อยอย่างทิ้ง จิตใจไขว่คว้าจริง ๆ นะเวลานี้ หาหลักยึดไม่ได้ มีแต่วัตถุเต็มบ้านเต็มเมือง จิตใจจะหาหลักยึดเป็นเนื้อเป็นหนังเป็นตัวของตัวเองไม่ค่อยมี นี่ที่เสีย-เสียตรงนี้ หลักใหญ่เสีย หลักปลีกย่อยกลายเป็นของดีขึ้นมาก กิ่งก้านสาขาดอกใบกลายเป็นของดีขึ้นมามากกว่าลำต้นและรากแก้วของมัน ต้นไม้สำคัญอยู่ที่รากแก้ว แก่น อันนี้สำคัญมาก รากแก้วเป็นสำคัญของต้นไม้ กิ่งก้านสาขาดอกใบจะผลิดอกออกผลประการใดนั้น ขึ้นอยู่กับรากแก้วของต้นไม้ นั้นทรงตัวไว้ด้วยดี ถ้ารากแก้วได้สึกหรือไปเสียอย่างนี้ สิ่งทั้งหลายในอวัยวะของต้นไม้ นั้นก็เหี่ยวยุบยอบ ตลอดถึงการล้มละลายไปเลยไม่เป็นท่า

อันนี้ใจของเราเป็นรากแก้วแห่งความประพฤติหน้าที่การงาน ตลอดถึงทรัพย์สินสมบัติต่าง ๆ อยู่กับรากแก้วคือใจนี้ทั้งนั้น ใจควรมีหลัก ทำอะไรอย่าทำพรวดพราดให้คิดพิจารณาเสียก่อน เรื่องศาสนาเป็นของละเอียดอ่อน ถ้าเรานำมาประพฤติปฏิบัติแล้วเราจะกลายเป็นคนละเอียดลออไปตาม หลักศาสนาพุทธเรานี้เป็นศาสนาที่ทำหายความจริงได้ทั่วโลกดินแดน เราทั้งหลายซึ่งเป็นชาวพุทธควรจะต้องยึดหลักพุทธศาสนาไว้เป็นหลักใจ ตื่นขึ้นมาให้ไหว้พระสวดมนต์ก่อน เวลาจะหลับจะนอนก็ไหว้พระสวดมนต์ก่อน แล้วค่อยไปทำงานแล้วค่อยหลับค่อนนอนกันอันนี้อย่าลืม วันหนึ่ง ๆ อย่าลืม อันนี้ให้เป็นหลักไว้ เป็นนิสัยของเราฝังใจ

เวลาจะนอนก็ไหว้พระระลึกถึงพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ เราจะคิดอ่าน หน้าที่การงานความได้ความเสียของเราประการใด ส่วนมากจะคิดในเวลาจิตใจสงบ ถ้า

จิตใจไม่สงบคิดไม่ได้คนเรา เตือดร้อนทั้งวันทั้งคืน เราเห็นว่าโลกนี้เป็นอย่างไรเวลานี้ เราถึงติดถึงดินเอนักหนาจนไม่รู้เนื้อรู้ตัวเลย จะเป็นจะตายไม่มีป่าช้าก็ยังไม่ระลึกได้เลยนี้เป็นยังไงโลกนี้ คิดดูตัวของเรากันหนึ่งวันหนึ่งสิ่งสมความเดือดร้อนมาให้ตัวเอง มากน้อยเพียงไร คนที่สองในครอบครัวสิ่งสมความไม่ได้ไว้ในตัวเท่าไร สามสี่คนห้าคน ในครอบครัวสิ่งสมแต่ความชั่วช้าลามกไว้ในใจ สุมอยู่ภายในใจ แม้ไม่ระบายออกมาทางกายวาจาก็ตาม แต่ก็สุมอยู่ภายในจิตใจนี้ มีอยู่ทุกครอบครัว ให้เราคิดอย่างนี้ซิเรา ถึงจะรู้ว่าโลกเจริญหรือเสื่อม

ถ้าเราคิดถึงตัวของเรหาความสุขความสบายไม่ได้ คนนั้นก็จะเป็นไปอย่างนี้ คนนี้ก็จะเป็นอย่างนั้น เป็นแบบเดียวกันแล้วโลกไหนโลกเจริญ มีแต่ไฟแต่ไฟเผาไหม้ อยู่ในบ้านในเรือนในตัวของเราทุกแห่งทุกหนตำบลหมู่บ้าน ไม่ว่าบ้านนอกในเมือง มีแต่ไฟราคะตัณหาไฟความโลภ ตายไม่มีป่าช้านี้เผาอยู่ในใจหาความสุขที่ไหนมี ไม่มีความสุข ต้องมีธรรมเป็นเครื่องยับยั้งกัน ความอยากได้-อยากได้ด้วยกันทุกคน แต่ให้อยากได้อยู่ในขอบเขตที่จะนำความสุขมาให้ตัวเอง อย่าให้เป็นความอยากได้เพื่อความทำลายตัวเอง ไม่ใช่ทางของพระพุทธเจ้า

เรื่องราคะตัณหาที่มีมาตั้งแต่ดั้งเดิมตั้งแต่กำเนิดก็ไปไหนก็ไปไหนแล้ว พวกกันตื่นตื่น อะไรนักหนา ยิ่งส่งเสริมเป็นบ้ากันทั่วโลกดินแดนเวลานี้ ส่งเสริมของชั่วช้าลามก ของต่ำทรามให้เป็นของดีของดี จะดีได้ยังไงก็ของต่ำทราม เหมือนเรายกชี้หมูชี้หมาขึ้น เทียบคนศีรชะเราเป็นยังไงดีไหม ชี้หมูชี้หมาอยู่ต่ำ ๆ นั้นนะแล้วเอาขึ้นมาเทิดวางบน ศีรชะเราเป็นยังไงดีไหมชี้หมานั้น ศีรชะอันนั้นดีไหม นั่นก็เป็นอย่างนั้นแหละ ความชั่วช้าลามกเอามาพัวพันกับจิตใจเราก็เกิดความเดือดร้อนวุ่นวายไปทุกแห่งทุกหนนั้นแหละ ถ้าเอาของดีเข้ามาชโลมจิตใจหรือพุงจิตใจใจก็ดี

เพราะฉะนั้นอย่างน้อยให้ได้พุทโธนะอย่าลืมนะ เวลาจะหลับจะนอนให้ระลึกถึงพุทโธ ธัมโม สังฆโม เสมอ ตื่นเช้าจะไปทำหน้าที่การงานอะไรก็ให้กราบพระเสียก่อน ระลึกถึงพระพุทธเจ้า พระธรรม พระสงฆ์ก่อนแล้วค่อยไป ความอยากก็ให้อยู่ในความพอประมาณ อย่าให้อยากเสียจนเป็นบ้า คนอยากจนเป็นบ้ามีมากเวลานี้ ความอยากความทะเยอทะยาน กิเลสตัณหาหมันหลอกมันลวง ความหวังนั้นแหละเป็นความหลอกลวงของกิเลส เป็นเหยื่อล่อของกิเลส หวังจะเป็นอย่างนั้น หวังอย่างนี้หวังอย่างนั้น แล้วก็วิ่งตามความหวัง ไม่เห็นสมหวังสักคน สุดท้ายก็ตายด้วยความหมดหวังสิ้นหวัง ไม่เห็นเป็นท่าเป็นทาง นี่เรื่องกิเลสหลอกลวงโลกหลอกลวงอย่างนี้ ขอให้เราทั้งหลายได้ยับยั้งด้วยอรรถด้วยธรรม จะพออยู่พอกินพอเป็นพอไป

การประพุดนี้ประพุดตัวก็ให้อยู่ในขอบเขตแห่งศีลธรรม เวลานี้ความเดือดร้อนมีมากเพราะกิเลสตัณหารุนแรง แสดงออกมีแต่เรื่องฆ่ากันยิงกันทำลายกันให้เกิดความเดือดร้อนทุกหย่อมหญ้า เพราะอำนาจของกิเลสทั้งนั้นไม่ใช่เพราะอำนาจของธรรม เราจึงควรนำธรรมเข้าไปยับยั้งสิ่งเหล่านี้ให้ระงับดับไป อย่างน้อยก็ให้เป็นอยู่ภายในจิตใจอย่าให้แสดงออกมาภายนอกไม่ใช่เป็นของดี ให้พากันพิจารณา

ผู้บำเพ็ญธรรมก็เหมือนกันขอให้พิจารณาด้วยดี เวลานี้กิเลสแทรกธรรมหนักขึ้นทุกวันนะ แทรกในวัดในวา แทรกในพระในเณร อยากรู้อยากอวดฉลาดอยากดิบอยากดีอยากโต่งอยากดัง แล้วก็ทำมีที่มีวิธีการต่าง ๆ แสดงตัวออกมาเป็นมีฤทธิ์มีเดชมีฤทธิ์ศักดิ์ดานุภาพ สุดท้ายก็เอาธรรมของพระพุทธเจ้าซึ่งเป็นของเลิศประเสริฐนี้เข้ามาโปะในกองขี้หมานั้นแหละ ว่าได้สำเร็จขั้นนั้นได้สำเร็จขั้นนี้ เหล่านี้ให้ระวังให้ดีนะ เวลานี้กิเลสกำลังแทรกธรรมหนักเข้า ๆ

เดี๋ยวจะเป็นตุ่มตาม ๆ ดังที่เคยเห็นมานั้นแหละ ตุ่มตามลูกไหนมีแต่นิวเคลียร์นิวตรอน ทำพุทธศาสนาจิตใจประชาชนให้บอบช้ำมากมายเหมือนฟ้าดินถล่ม เพราะความอยากโต่งอยากดัง อยากให้เขาว่าตัวดีตัวดีนั้นแหละ แล้วฝ่ายธรรมก็เป็นฝ่ายโง่ไปเชื่อกิเลสได้อย่างง่ายดายก็ไปตาม ๆ กันหมด ใครว่าทางไหนดีก็เป็นบ้า ๆ ไป ครูบาอาจารย์ผู้เป็นหลักเป็นเกณฑ์ ศาสนาที่มีตำรับตำรายืนเป็นหลักไว้ไม่สนใจไม่มอง มองดูแต่ของแฝง ๆ แผลง ๆ ขึ้นมานั้นแหละแล้วก็เสียคนไปเรื่อย ๆ อันนี้ระวังให้ดีนะเริ่มมีแล้วเวลานี้

เมื่อวานนี้ก็ได้อ่านเรื่องอรหันต์นกหวีด ฟัน้องทั้งหลายที่มาเมื่อวานนี้ได้ยินแต่ว่าวันนี้พวกบรรดาที่มาใหม่คงยังไม่ได้ยินพระอรหันต์นกหวีด มีพระ ๓ องค์ วันนี้พูดซ้ำอีกทีหนึ่ง เป็นวันอาทิตย์ที่คนมาจำนวนมากให้ฟัน้องทั้งหลายได้ทราบทั่วถึงกัน เป็นคติเครื่องเตือนใจ อันนี้เป็นคติธรรมสำคัญมากที่เดียวสำหรับคนหูเบาใจเบาเชื่อง่าย ก็เข้าได้กับคำที่ว่าอรหันต์นกหวีดนั้นแหละ มีพระ ๓ องค์สมัยปัจจุบันนี้แหละไปภาวนาอยู่ในป่าด้วยกัน ครั้นภาวนาแล้วประมาณ ๖ หุ่่ม ไปภาวนาโดนรังบ้าเข้าที่ไหนก็ไม่รู้ภาวนาเข้าไป ๆ ปึงออกมาเข้าใจว่าตัวสำเร็จอรหันต์ก็คว้านกหวีด ไม่มีนกหวีดก็คว้าวากล่องยานัตถุ์เปล่า ๆ มาเป่าวอด ๆ ขึ้นตึก ๆ ๖ หุ่่ม

หมู่เพื่อนที่ไปด้วยกัน ๒ องค์ต่างองค์ต่างวังกันมานึกว่าเกิดเหตุอะไร เป็นอะไร ๆ จะเป็นอะไรผมสำเร็จแล้ว สำเร็จขั้นไหน สำเร็จจรหดละซิ พระทั้งสององค์รู้สึกจะสลบไปนั้นแหละ โอ๊ย พระอรหันต์ยังงัย ธรรมของพระพุทธเจ้ามีแบบมีฉบับมีกฎมีเกณฑ์มีเหตุมีผล ไม่มีความทะเยอทะยานติดดิน ทำไม่จึงมาพูดอย่างนี้ได้ นี่ขัดกับธรรมของพระพุทธเจ้า น่าจะเป็นผู้มีจริตผิดแปลกไปจากอรรถจากธรรมไปแล้ว ไปปรึกษา

กัน ๒ องค์ คืบหลังมา ๖ ทุ่มอีกฟังเสียงนกหวีดดังว้อด ๆ ขึ้นอีกแล้ว เป็นอะไรกันนา
 ที่นี้ พระไม่ยอมมาแหละเพราะเข็ดตั้งแต่คืบที่แล้วอรหันต์นกหวีด พอมาถึง มันสำเร็จ
 ขึ้นนรกอเวจีที่ไหนละคืบนี้ จะสำเร็จนรกอเวจีที่ไหน มันไม่สำเร็จ ไม่สำเร็จเป่าทำไมนก
 หวีด ก็เมื่อคืบนี้ดีกว่าสำเร็จก็เลยเป่าให้หมู่เพื่อนได้ทราบ วันนี้ไม่สำเร็จก็ต้องเป่าให้
 หมู่เพื่อนทราบละซี

นี่ละเขาว่าคนใจเบาหัวคิดปัญญาไม่มี เชื่อความรู้้อย่างเดียว ความรู้นั้นเอา
 อะไรไปแฝงก็ได้ เช่นเดียวกับผ้าขาวเรา ผ้าขาวเอาสีดำไปทาเขาก็ได้ สีแดงสีไหนไปทา
 ไปตามสีนั้นหมด อันนี้จิตใจเมื่อความชั่วเข้าแทรกก็เป็นความชั่วไป ความดีเข้าแทรกก็
 เป็นความดีไป ความสำคัญมันหมายต่าง ๆ ที่เป็นความผิดพลาดไปแทรก ก็กลายเป็น
 จิตที่ผิดพลาดวิปริตผิดมนุษย์ไป อันนี้ก็เหมือนกันอย่างนั้นแหละ นี่ละอรหันต์นก
 หวีด ไม่มีเหตุมีผลไม่มีหลักมีเกณฑ์ อันนี้ยังดีนะเป็นคติของเราได้ว่าท่านชื่อสัตย์ ท่าน
 เป็นคนตรงไปตรงมาไม่ตั้งใจจะอวดโลกอวดสงสารอวดเพื่อนฝูงแหละ ท่านเข้าใจว่าได้
 สำเร็จจริง ๆ ท่านก็เป่านกหวีดให้หมู่เพื่อนทราบ ครั้นเวลาคืบหลังนี้มาแสดงขึ้นมาที่
 หลังรู้เนื้อรู้ตัวขึ้นมาว่ายังไม่สำเร็จ ก็เป่านกหวีดให้หมู่เพื่อนทราบว่าคืบนี้ไม่สำเร็จ
 สำเร็จแต่คืบวานนี้แล้วมาคืบนี้ไม่สำเร็จ นี่เป็นคติได้เป็นอย่างดี ท่านมีนิสัยตรงไปตรง
 มาเป็นอรรดเป็นธรรม ก็น่าชมเชยประการหนึ่ง

แต่ผู้ที่มีเล่ห์เหลี่ยมร้อยพันพันคนนั้นซี ที่จะหลอกต้มตุ๋นใครก็ตามเข้าไปเกี่ยว
 ข้องจะเป็นอรหันต์ขึ้นมาทุกหย่อมหญ้า อรหันต์เป็นของทาง่ายนิดเดียว พระโสดา สกิ
 ทาคา อนาคา นี่มีเต็มไปหมด ใครเข้าไปก็ขึ้นนี้ ๆ ว่าคนนี้สำเร็จโสดา คนนี้สำเร็จสกิทา
 คา คนนั้นสำเร็จอนาคา คนนี้สำเร็จอรหันต์ ใครอยากเป็นพระอริยบุคคล ๔ ประเภทนี้
 ก็ให้ไป สำนักไหนเป็นสำนักที่ให้ใบประกาศนียบัตรว่าสำเร็จขั้นนั้นขั้นนี้ ใครอยาก
 สำเร็จง่าย เรียนลัดก็ไปกัน พวกหูไวตาไว แต่ไวเป็นแบบไวลิงไม่ใช่ไวแบบเป็น
 ประโยชน์ นี่ไวแบบลิง พวกกันระมัดระวังให้มาก เราเตือนให้ทราบ เรากลัวจะต้มขึ้นมา
 อีกเป็นลูกที่สามที่สี่เหมือนกัน ฟัง ๆ นี้แปลก ๆ อยู่ให้ท่านทั้งหลายไปพิจารณา

นี่เรียนมาก็ดี ปฏิบัติมาก็ดี ไม่ได้เพื่อโกหกโลก ได้ยินได้ฟังมายังไงเอาธรรมที่
 ได้ยินได้ฟังมาพูดให้ท่านทั้งหลายฟัง เป็นสิ่งที่แสดงธรรมเอามากมาย คำพูดทั้งหลาย
 เหล่านี้ที่แสดงมา ผู้ที่มาพูดก็ไม่ใช้ผู้ที่จะมาหลอกลวงต้มตุ๋นเรา เป็นผู้เอาความจริง
 ออกมาพูด ไม่มีความจริงแล้วจะนำมาพูดอย่างนี้ไม่ได้เพราะไม่ใช่เป็นลูกศิษย์เทวทัต
 มาพูดตามความสัตย์ความจริง จึงได้นำสิ่งเหล่านี้มาพิจารณาว่าไม่ใช่ทางของพระ
 พุทธเจ้า เป็นทางนรกอเวจี ทางต้มตุ๋น ทางให้เกิดความเสียหายทั้งนั้น

ผู้ที่ปฏิบัติธรรมจึงควรมีสติมีปัญญา ทุกสิ่งทุกอย่างใคร่ครวญเสียก่อนค่อยคบ
 คำสมาคม ค่อยกราบไหว้บูชา พระเต็มบ้านเต็มเมืองพระเทวทัตก็มีเยอะ ไม่ว่าเขาว่า
 เรา หลวงตาบัวไม่ได้รับรองตัวเองว่าเป็นพระประเภทไหน อาจเป็นพระเลยพระเทวทัต
 ไปก็ได้ เราเอาธรรมะของพระพุทธเจ้ามาพูดเราก็พูดได้สบาย ๆ เพราะฉะนั้นขอให้พี่
 น้องทั้งหลายได้พิจารณาให้มากนะ แล้วลูกศิษย์หลวงตาบัวมาก ๆ นี้ด้วยนะ เวลา
 เรียนอรรถเรียนธรรม ฟังอรรถฟังธรรม จากหลวงตาบัวไม่สำเร็จอะไรเลย หายเจียบ
 กลับมาก็มีแต่ความดูความดำ ดูดำว่ากล่าวแล้วก็ให้กลับบ้านไป พอไปประพฤติ
 ปฏิบัติธรรมอยู่ในสำนักใดก็ตามไม่กี่วันได้สำเร็จโสดาขึ้นมาแล้ว คนนั้นสำเร็จโสดา คน
 นี้สำเร็จสกิทาคา คนนั้นสำเร็จอนาคา สำเร็จอรหันต์ แหม หลวงตาบัวนี้อภักพวสนา
 เอมากทีเดียว ลูกศิษย์ลูกหามาหามากมายกายกองไม่ได้สำเร็จประโยชน์อะไร เขาไป
 ที่อื่นไม่กี่วันเขาได้สำเร็จพระโสดามาอวดอาจารย์ หลวงตาบัวโง่หรือไมโง่ให้ท่านทั้ง
 หลายเอาไปพิจารณาเอง เอาละเทศน์เพียงเท่านี้เห็นจะพอสมควรแก่เวลา และการพิจารณา
 พิจารณาของท่านทั้งหลาย ที่ได้ยินได้ฟังจากธรรมนี้แล้ว

ต่อไปนี้จะให้พร